

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-805/19 – 1

Υπόθεση C-805/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

31 Οκτωβρίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Landesgericht Salzburg (Αυστρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

25 Οκτωβρίου 2019

Ενάγουσα:

CT

Εναγομένη:

VINI GmbH

ΔΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα]

Με αντικείμενο:

1.497,91 ευρώ πλέον τόκων και εξόδων (έκτακτες αποδοχές)

I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα ερωτήματα για έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

Έχει το άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2010/C 83/02) και το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, την έννοια ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί η εθνική διάταξη του άρθρου 10, παράγραφος 2, του Urlaubsgesetz (νόμου περί αδειών [UrlG]), σύμφωνα με την οποία ο εργαζόμενος

δεν δικαιούται αποζημίωση χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το τρέχον (τελευταίο) έτος εργασίας, όταν αποχωρεί πρόωρα;

II. [παραλειπόμενα] [αναστολή της διαδικασίας]

Σκεπτικό:

1. Ισχυρισμοί

Η διαμένουσα στην Τσεχική Δημοκρατία ενάγουσα ισχυρίστηκε ότι στις 28.11.2018 [πρωτ. σελ. 2] προσελήφθη από την εναγομένη ως βοηθός σερβιτόρα. Στις 23.1.2019 ασθένησε και μέχρι και τις 29.1.2019 βρισκόταν σε κατάσταση ανικανότητας προς εργασία. Την Τετάρτη, 30.01.2019 το εστιατόριο της εναγομένης ήταν κλειστό. Την Πέμπτη 31.1.2019 η ενάγουσα προσήλθε εκ νέου στην εργασία της. Ο διευθυντής της εναγομένης, Viktor Lugert, την ενημέρωσε ότι δεν θα την χρειαζόταν πλέον και ότι έπαυσε η εργασιακή τους σχέση. Η ενάγουσα ισχυρίστηκε ότι επρόκειτο για παράνομη καταγγελία εκ μέρους της εναγομένης λόγω μη τηρήσεως της σχετικής προθεσμίας. Ισχυρίστηκε ακόμη ότι η εναγομένη προχώρησε αδικαιολόγητα στη διαγραφή της αναδρομικά από την 1.2.2019 λόγω αδικαιολόγητης πρόωρης αποχώρησεως. Η ίδια ωστόσο ουδέποτε προέβη σε δήλωση αποχώρησεως τέτοιου είδους. Ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι δεν έλαβε καθόλου άδεια μετ' αποδοχών. Δικαιούται, ως εκ τούτου, μεταξύ άλλων, αποζημίωση χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών 5,42 εργάσιμων ημερών.

Η εναγομένη ισχυρίστηκε ότι πράγματι η ενάγουσα είχε αναρρωτική άδεια κατά το χρονικό διάστημα από τις 23.1.2019 έως τις 29.1.2019. Στις 30.1.2019 το εστιατόριο της εναγομένης ήταν κλειστό και στις 31.1.2019 η ενάγουσα είχε ρεπό. Ωστόσο, αντίθετα με τους ισχυρισμούς της ενάγουσας, ο V. Lugert ως διευθυντής της εναγομένης δεν την απέλυσε την 31.1.2019, αλλά η ενάγουσα, παρ' ότι της ζητήθηκε να ανταποκριθεί στην εργασία της, τον Φεβρουάριο του 2019 δεν προσήλθε σε αυτήν αδικαιολόγητα. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι υπήρξε αδικαιολόγητη πρόωρη αποχώρηση της ενάγουσας. Δεδομένου ότι η ενάγουσα από την 1.2.2019 δεν προσήλθε πλέον στην εργασία της, στις 7.2.2019 διεγράφη από το περιφερειακό ταμείο ασφαλίσεως υγείας, ορίστηκε ως μέρα αποχώρησεως η 1.2.2019 και καταχωρίστηκε ορθώς ως λόγος για τη διαγραφή η αδικαιολόγητη πρόωρη αποχώρηση. Ήδη μερικές μέρες αργότερα η ενάγουσα ξεκίνησε νέα εργασιακή σχέση.

Επισημαίνεται ότι το αιτούν δικαστήριο δεν διεξήγαγε ακόμη πλήρη αποδεικτική διαδικασία, η οποία ωστόσο υπό το πρίσμα του υποβληθέντος ερωτήματος δεν κρίνεται απαραίτητη για την εν λόγω αγωγική απαίτηση, εάν η ενάγουσα δικαιούται ήδη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο και αντίθετα προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, του Urlaubsgesetz (νόμου περί αδειών [UrlG]), την καταβολή αποζημιώσεως χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών.

2. Εθνικό δίκαιο

Άρθρο 10 (1) του Urlaubsgesetz (νόμου περί αδειών [UrlG]) Για το έτος εργασίας κατά το οποίο παύει η εργασιακή του σχέση, ο εργαζόμενος δικαιούται, κατά το χρονικό σημείο τερματισμού της εργασιακής σχέσης, χρηματική αποζημίωση για την άδεια που αντιστοιχεί στη διάρκεια της περιόδου εργασίας κατά το εν λόγω έτος αδείας σε σχέση προς το συνολικό έτος αναφοράς. Η ετήσια άδεια που έχει ήδη ληφθεί προσμετράται στην αναλογική διάρκεια της αδείας. Επίδομα αδείας για ληφθείσα ετήσια άδεια που υπερβαίνει την αναλογική διάρκεια δεν επιστρέφεται, εκτός από την περίπτωση του τερματισμού της εργασιακής σχέσεως λόγω

1. αδικαιολόγητης πρόωρης αποχωρήσεως ή [πρωτ. σελ. 3]

2. υπαίτιας απολύσεως.

Το ποσό της επιστροφής πρέπει να αντιστοιχεί στο επίδομα αδείας που ελήφθη για την υπερβάλλουσα άδεια κατά το χρονικό σημείο της λήψεως της αδείας.

(2) Ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωση εάν αποχωρήσει πρόωρα χωρίς σπουδαίο λόγο.

[...]

3. Σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Οι διατάξεις του Urlaubsgesetz (νόμου περί αδειών [UrlG]) πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με την οδηγία.

Το άρθρο 10, παράγραφος 2, του UrlG αφορά μόνο το δικαίωμα αδείας για το έτος αναφοράς κατά το οποίο αποχώρησε ο εργαζόμενος. Δικαιώματα που αφορούν προγενέστερα έτη δεν τίγονται και πρέπει να αποζημιώνονται με αποζημίωση χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών [παραλειπόμενα].

Στην περίπτωση της αδικαιολόγητης αποχωρήσεως ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωση χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών σύμφωνα με την εν λόγω ρύθμιση. Η μη χορήγηση του εν λόγω δικαιώματος σκοπεί προφανώς στο να αποτρέπει τον εργαζόμενο από την απερίσκεπτη πρόωρη λύση της συμβάσεως και στο να λειτουργεί ως μια οικονομική απαλλαγή του εργοδότη στο πλαίσιο μιας ιδιαίτερα αρνητικής για αυτόν περιπτώσεως τερματισμού μιας συμβάσεως [παραλειπόμενα].

Στην αυστριακή θεωρία έχει επισημανθεί υπό το πρίσμα της νομολογίας του ΔΕΕ (C-341/15, Maschek, ECLI:EU:C:2016:576 [παραλειπόμενα]· πρβλ. επίσης ΔΕΕ C-282/10, Dominguez, [παραλειπόμενα]· C-337/10, Neidel, ECLI:EU:C:2012:263 [παραλειπόμενα]· C-118/13, Bollacke, ECLI:EU:C:2014:1755 [παραλειπόμενα]) ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας

2003/88/ΕΚ προκύπτει ότι ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα αποζημίωσης για άδεια που δεν εξάντλησε, ανεξάρτητα από τον τρόπο τερματισμού της εργασιακής σχέσεως. Υπό αυτήν την έννοια το άρθρο 10, παράγραφος 2, του UriG εγείρει αμφιβολίες από απόψεως ευρωπαϊκού δικαίου [παραλειπόμενα].

Τέλος, στη θεωρία επισημαίνεται ότι δεν έχει κριθεί από τη μέχρι τώρα νομολογία του ΔΕΕ ζήτημα αντίστοιχο με την εξαίρεση για την πρόωρη αποχώρηση που προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, του UriG [παραλειπόμενα].

Επί του ζητήματος αυτού δεν υπάρχει νομολογία των εθνικών δικαστηρίων. **[πρωτ. σελ. 4]**

4. Επί της ερμηνευτικής αρμοδιότητας του ΔΕΕ

Στην προκειμένη περίπτωση υφίσταται ήδη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του δικαιώματος αδείας του εργαζομένου. Δεν έχει κριθεί ωστόσο ρητά από το ΔΕΕ ότι μια εργαζόμενη δεν έχει εκτέσει του δικαιώματός της για αναλογική αποζημίωση χρηματικού χαρακτήρα για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών για το τρέχον έτος εργασίας, ακόμη και σε περίπτωση υπαίτιας άμεσης (κατά παράβαση των προθεσμιών) λύσεως της εργασιακής σχέσεως. Επ' αυτού δεν έχει γίνει ειδικότερα στάθμιση των λόγων που οδήγησαν στην εθνική ρύθμιση του άρθρου 10, παράγραφος 2, του UriG, όπως παρατέθηκαν ανωτέρω, με στάθμιση των συμφερόντων μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου, λαμβανομένου υπόψη και του ατομικού δικαιώματος κατά το άρθρο 31 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Η ορθή εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου δεν είναι σαφής υπό το πρίσμα της μέχρι τώρα νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τρόπο ώστε να μη χωρεί σχετικώς καμία εύλογη αμφιβολία ως προς την απόφαση επί των υποβληθέντων ερωτημάτων («acte clair»).

III. [παραλειπόμενα]

Landesgericht Salzburg (πρωτοδικείο Salzburg, [Αυστρία] ως δικαστήριο εργατικών και κοινωνικών υποθέσεων), [παραλειπόμενα]

Salzburg, 25.10.2019

[παραλειπόμενα]